

Ik heb het geschilderd, gewoon omdat het moest
Het schilderij dat staat in de kelder
Ik voelde maar wist niets, dat maakte me woest
Het was duidelijk maar lang niet helder
38 de vrijdag ervoor, visioenen in mijn hoofd
emotioneel... Heb ik gezwegen

*Hij dacht er is toch.. niemand die hem geloofd,
had zijn verf maar nooit gelijk gekregen*

met tranen in mijn ogen en de zonnebril op
het licht getemperd, kwamen beelden...
warrig in mijn kop
Ik heb het geweten, alleen helder was het niet
Een ramp zo nabij, een vloed aan verdriet

*het stond te gebeuren, niemand kon er iets aan doen
het stond te gebeuren... hij denkt nog zo vaak aan toen*

ik kon niet meer zijn, moest handelen snel
het doek, de verf, zij hielpen mij wel
ik ontving wat ik zag, aan de binnenkant van mijn hoofd
bleef dagen zwijgen, er is toch niemand, die mij, geloofd

*na het schilderen was hij berooid
Maar de kleuren, zij zwegen nooit*

Ik heb het geweten, alleen helder was het niet
Een ramp zo nabij, een vloed aan verdriet

het stond te gebeuren, niemand kon er iets aan doen

het stond te gebeuren, ik denkt nog zo vaak aan toen

Ik heb het geweten, alleen helder was het niet
Een ramp zo nabij, een vloed aan verdriet

*het stond te gebeuren, niemand kon er iets aan doen
het stond te gebeuren, hij denkt nog zo vaak aan toen*

het stond te gebeuren, kon ik er iets aan doen?

het stond te gebeuren, hij denkt nog zo vaak aan toen

Maar die zondag dacht ik nergens meer aan
het schilderij dat was ik vergeten,
het was gezellig en we zouden stappen gaan
kan ik het mezelf ooit vergeven?
want ik was er niet bij toen jij me nodig had
waarom was ik niet met jou... meegegaan?

Ik heb het geweten, alleen helder was het niet
Een ramp zo nabij, een vloed aan verdriet

ik denkt nog zo vaak aan jou

Hij denkt nog zo vaak aan jou